

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 24P/305/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4111226891
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Sitárová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2012:4111226891.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra samosudkyňou Mgr. Máriou Sitárovou v právnej veci navrhovateľky: D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., K. XXXX/XA proti odporcovi: I. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., K. XXXX/XA, zastúpeného JUDr. Sylviou Čápekovou, advokátkou so sídlom Advokátskej kancelárie v Lužiankach, Počašie 30 o návrhu navrhovateľky na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela, takto

rozhodol:

Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 40,- eur mesačne, ktorú sumu je povinný zaplatiť vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, počnúc dňom 01.10.2011.

Zročný príspevok na výživu za čas od 01.10.2011 do 31.05.2012 činí sumu 320,- eur, ktorú sumu súd povolil odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur tak ako bežné výživné, počnúc prvou splátkou v mesiaci nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozhodnutia pod následkami straty výhody splátok.

Vo zvyšnej časti súd návrh navrhovateľky zamietá.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporca je povinný zaplatiť súdny poplatok za návrh vo výške 5,76 eura na účet Okresného súdu Nitra do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa svojim písomným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 09.09.2011 domáhala, aby súd zaviazal odporcu prispievať na jej výživu príspevkom na výživu rozvedeného manžela v sume 200,- eur mesačne. Svoj návrh odôvodnila tým, že je nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie, na maloleté dieťa má určené výživné vo výške 150,- eur mesačne a jej príjem pozostáva len z príjmu z brigádnickej činnosti vo výške 16,20 eura mesačne.

Navrhovateľka vypočutá ako účastníčka konania na pojednávaní uviedla, že návrh podávala z toho dôvodu, že momentálne býva so synom sama v dome, ktorý patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ešte donedávna exmanžel prispieval polovicou nákladov na vodu a tak isto polovicou nákladov na elektrinu. V novembri už nezaplatil nič. Všetky náklady musí hradiť ona, hoci je pravdou, že on platí úver. Naposledy pracovala v Rakúsku ako opatrovatelka starých ľudí asi tri roky. Keď boli v rozvode konaní, tak sa dozvedela, že manžel si našiel prácu a nebude sa starať o syna, tak tam skončila. Evidovaná je na úrade práce od 06.06.2011. Chodí brigádovať do baru v Y. a to podľa potreby,

kedy jej majiteľ zavolá. Mesačne si môže takto privyrobiť do tých 50,- eur. Dávky v hmotnej núdzi nepoberá, nepriznali jej ich, pretože predtým pracovala v Rakúsku na živnosť. Poberá prídavky na dieťa v sume 22,01 eura. Nie je pravdou, že by pracovala pravidelne v pondelok, utorok, stredu, v piatok a cez víkendy. Nemá to presne stanovené, ktorý deň jej majiteľ zavolá, v ten deň ide. Chodí iba na večer. Stane sa, že jej zavolá aj cez deň, ale to iba na pol hodinu, keď si potrebuje odskočiť a nemôže zatvoriť. Stane sa, že tam ide aj cez víkend, ale to je len vtedy, keď je syn u svojho otca.

Odporca vypočutý ako účastník konania uviedol, že zmenil zamestnávateľa v Rakúsku. U súčasného zamestnávateľa je zamestnaný od 01.07.2011, predtým robil tiež pre tohto zamestnávateľa, ale cez agentúru. Ešte predtým bol nezamestnaný a to do 27.03.2011. V Rakúsku poberal podporu vo výške okolo 24,- až 25,- eur denne, ktoré sa násobilo buď 30 alebo 31 dňami. Momentálne je jeho príjem 1.300,- eur v čistom. Je pravou, že býval, resp. chodil na víkendy do spoločnej domácnosti. Naposledy tam bol asi pred dvomi týždňami, odvtedy býva u svojej priateľky, kde na bývanie zatiaľ neprispel, pretože tam býva krátko. Syna si bráva každý víkend od piatka do nedele. Mesačne spláca spomínaný úver vo výške 365,34 eura. Ďalší úver, ktorý si brali v Rakúsku ešte pred uzatvorením manželstva po 274,30 eura. V Rakúsku si platí ubytovanie cca 150,- eur mesačne, výdavky na naftu sú 230,- eur mesačne, keďže chodí každý týždeň domov. Na náklady na bývanie prispieval polovicou až do novembra. Ona v podstate uhradza iba náklady na elektrinu 57,- eur a voda je okolo 10,- eur mesačne. Kúri sa tam drevom, to má pripravené, takže iné výdavky s bývaním nemá. V Rakúsku má on ešte životnú poisťku, ktorá bola založená kvôli tomu prvému úveru, túto platí po 130,- eur mesačne. Stravuje sa cez zamestnávateľa, kde dopláca denne 3,30 eura za obedy. Čo sa týka toho, že bývalá manželka brigáduje v bare, myslí si, že tam robí oveľa viac ako uviedla. Vie, že má dlhý týždeň, kedy robí každý deň a krátky týždeň. Syna dáva k svojej sestre.

D. A. vypočutá ako svedkyňa na pojednávaní pred tunajším súdom uviedla, že s bývalým manželom svojej sestry vychádza normálne, zdravia sa. Jej sestra po rozvode zostala doma, bola nezamestnaná, potom si našla túto brigádu, možno sú to tri mesiace dozadu. Chodí vypomáhať do baru jeden až dvakrát do týždňa na jednu alebo dve hodiny. Stalo sa, že to bolo buď v popoludňajších hodinách od 16.00 do 17.00 hod. alebo od 19.00 do 20.00 hod. Na noc tam nechodila nikdy. Stalo sa, že malý prespal aj u nich, ale vždy je to vtedy keď chce on a na výmenu, že jej deti zasa spia u sestry. I. chodievala k nim nielen vtedy keď je sestra v bare, ale chodievala sa k nim hrať aj inokedy. Nevie sa vyjadriť k tomu koľko jej sestra zarába. Keď tam brigádovala ona, tak tam zarobila okolo 600,- Sk. Podľa jej odhadov môže dostať tak 25,- eur za mesiac. Myslí si, že jej sestra nie je schopná sa sama živiť, je pracovitá, keby bola schopná si nájsť nejakú prácu, tak by to urobila.

V. K., vypočutý ako svedok na pojednávaní pred tunajším súdom uviedol, že pozná oboch účastníkov od malička, nakoľko sú z jednej dediny. Navrhovateľka je u neho zamestnaná na dohodu na 10 hodín mesačne. Jej práca je nepravidelná. Zavolá ju vždy keď potrebuje. Platí jej 16,20 eura v čistom mesačne. Keď sa to náhodou niektorý mesiac o niekoľko minút predĺži, tak sa snaží, aby ten ďalší mesiac pracovala o to menej. Pokiaľ niečo dostane od zákazníkov s tým on nič nemá. Nevezme ju na plný ani polovičný úväzok, pretože toto by sa mu neoplatilo. Nemôže ju zobrať ani na viac hodín na dohodu mesačne, pretože ona niekedy nemôže prísť, takže pre neho je lepšie, keď si nájde aj ďalšiu osobu, aby sa mohli striedať a aby vždy mala ktorá prísť.

Navrhovateľka v konečnom návrhu žiadala, aby jej bolo výživné priznané, z ktorého potom môže odporcovi prispievať na úver a to od 01.10.2011. Náhradu trov konania nežiada, nakoľko si to všetko zabezpečila tak, že k tomu nemá doklady.

Právna zástupkyňa odporcu v konečnom návrhu uviedla, že žiada návrh navrhovateľky zamietnuť. Navrhovateľka nepreukázala dôvody prečo je odkázaná na príspevok od bývalého manžela, naopak bolo preukázané, že v danom regióne sú pracovné príležitosti. Navrhovateľka je mladá, schopná, má jazykové vybavenie, a má preto predpoklady aby si prácu našla. Má dobrý zdravotný stav, a preto ani z týchto dôvodov nie je odkázaná na pomoc manžela. Navrhovateľka sa nestará o dieťa do troch rokov. V škole funguje družina. Poukazuje na výpoveď svedka K., že si hľadá aj ďalšiu brigádničku a navrhovateľku nemôže prijať z toho dôvodu, že nie vždy je k dispozícii. Ďalej poukazuje na tú skutočnosť,

že priznanie takéhoto výživného by bolo v rozpore s dobrými mravmi, keďže navrhovateľka býva v dome, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, avšak úver spláca iba odporca.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov, oboznámil návrh, potvrdenie o príjme, dohodu o pracovnej činnosti navrhovateľky, potvrdenie zo Slovenskej sporiteľne, potvrdenie o príjme odporcu, potvrdenie o príjme navrhovateľky, potvrdenie o evidencii, potvrdenie o príjme, potvrdenie úradu práce, potvrdenie o poberaní prídavkov na dieťa, daňové priznanie navrhovateľky za rok 2010 a 2011, doklady k príjmom odporcu k splácaniu úveru, doklady o zaplatení, správu z úradu práce, doklady k výdavkom, doklady k výdavkom navrhovateľky, pripojený spis Okresného súdu Nitra sp. zn. 14C/12/2011 a zistil tento skutkový stav:

Manželstvo navrhovateľky a odporcu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Nitre č.k.: 14C/121/2011 - 20 zo dňa 29.07.2011, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.07.2011. Súd predmetným rozsudkom zveril maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva do výchovy a osobnej starostlivosti navrhovateľky a odporcu zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou vo výške 150,- eur mesačne. Pred rozvodom manželstva pracovala navrhovateľka ako opatrovateľka v Rakúsku na základe živnostenského oprávnenia. Podľa daňového priznania za rok 2010 dosiahla navrhovateľka z predmetnej činnosti priemerný čistý mesačný príjem vo výške 317,21 eura a podľa daňového priznania za rok 2011 vo výške 585,91 eura, kedy však navrhovateľka vykonávala túto činnosť len päť mesiacov. V čase rozvodu manželstva si odporca našiel prácu a tak v záujme zabezpečenia starostlivosti o maloletého I. navrhovateľka samostatnú zárobkovú činnosť ukončila. Navrhovateľka je v súčasnosti nezamestnaná, evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Na základe dohody o pracovnej činnosti pracuje od augusta 2011 u V. K. ako pomocná čašníčka, kde nemá ustálený pracovný čas a pracuje podľa potrieb zamestnávateľa, cca jednu až dve hodiny týždenne. Navrhovateľka dosahuje z predmetnej činnosti priemerný čistý mesačný príjem vo výške 16,20 eura. Okrem uvedeného príjmu poberá prídavok na dieťa v sume 22,54 eura mesačne, iný príjem navrhovateľka nemá. S maloletým I. obýva navrhovateľka rodinný dom, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve bývalých manželov. Navrhovateľka uhrádza výdavky spojené s bývaním, ktoré pozostávajú najmä z úhrady preddavkov za spotrebu elektrickej energie vo výške 56,61 eura a z poplatku za vodné a stočné v sume 27,60 eura. Maloletý I. je žiakom základnej školy. Výdavky na maloleté dieťa majú bežný charakter a pozostávajú najmä z výdavkov na jeho stravovanie, oblečenie, obuv, školské potreby a školské pomôcky. Za školské stravovanie uhrádza navrhovateľka pre maloletého sumu okolo 20,- eur mesačne.

Odporca je zamestnaný v Rakúskej republike ako pracovník v elektro - výrobe, kde dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.585,28 eura. Pracuje každý týždeň, na víkendy cestuje domov. Výdavky na ubytovanie v Rakúsku predstavujú sumu 150,- eur mesačne, cestovné do práce predstavuje sumu 230,- eur mesačne. Odporca býva počas víkendov u svojej priateľky, ktorej na úhradu nákladov spojených s bývaním zatiaľ neprispieva. Odporca spláca úver na kúpu pozemku, na ktorom je postavený rodinný dom v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a to vo výške 365,34 eura ako aj ďalší úver, ktorý si vzali pred uzavretím manželstva po 274,30 eura. V súvislosti s týmto úverom si platí odporca životnú poisťku po 130,- eur mesačne.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. /ďalej len Zákon o rodine/, rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa § 72 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, veta prvá, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa prvej a druhej vety § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa § 4 ods. 2 písm. e) Zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, od poplatku je oslobodený navrhovateľ v konaní o určenie výživného, ako aj v konaní o jeho zvýšení.

Podľa prvej vety § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa Sadzobníka súdnych poplatkov, položky 8 písm. a) je výška súdneho poplatku z návrhu na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela 2 % z ceny predmetu najmenej 16,50 eura.

Podľa prvej vety § 7 ods. 5 Zákona č. 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch, ak ide o opakujúce sa plnenie na neurčitý čas, na dobu života alebo na čas dlhší ako tri roky, za cenu plnenia sa považuje trojnásobok ceny ročného plnenia ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky na určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela bol podaný dôvodne. Manželstvo navrhovateľky a odporcu bolo v júli v roku 2011 právoplatne rozvedené. Navrhovateľka ukončila v čase rozvodu manželstva činnosť opatrovateľky v Rakúsku z dôvodu zabezpečenia osobnej starostlivosti o maloleté dieťa pochádzajúce z predmetného manželstva. Odvtedy je navrhovateľka nezamestnaná, jedinými jej príjmami sú jej príjmy na základe dohody o vykonaní pracovnej činnosti vo výške 16,20 eura mesačne, prídavky na dieťa vo výške 22,54 eura mesačne a výživné na maloleté dieťa vo výške 150,- eur mesačne. V konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľka z činnosti, ktorú vykonáva na základe dohody o pracovnej činnosti dosahovala vyšší, než zamestnávateľom deklarovaný príjem, pričom bez rozhodnutia súdu vo veci určenia príspevku na výživu rozvedeného manžela nemôže navrhovateľka požiadať ani o priznanie dávky v hmotnej núdzi. Z finančných prostriedkov v celkovej výške 188,74 eura by teda mala navrhovateľka uspokojiť nielen svoje základné životné potreby, ale aj základné životné potreby svojho maloletého dieťaťa. Na základe vykonaného dokazovania dospel preto súd k záveru, že navrhovateľka nie je v zmysle § 72 ods. 1 Zákona o rodine schopná sa sama živiť, pretože jej príjmy jej neumožňujú pokryť základné životné potreby, a preto jej návrhu súd čo do určenia príspevku na výživu rozvedeného manžela vyhovel. Súd pri posudzovaní určenia príspevku na výživu rozvedeného manžela prihliadol aj na príčiny rozvratu vzťahov medzi manželmi keď dospel k záveru, že miera zavinenia je na strane oboch manželov rovnaká, o čom svedčia aj výpovede navrhovateľky a odporcu v konaní o rozvod manželstva. Súd súčasne dospel k záveru, že určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela zo strany odporcu nie je v rozpore s dobrými mravmi tak ako to má na mysli § 75 ods. 2 Zákona o rodine, ktorý ako dôvod nepriznania výživného predpokladá spätosť s konaním či nekonaním osoby, ktorá sa priznania výživného domáha. Navrhovateľka síce užíva spoločný dom, avšak užíva ho spolu s maloletým dieťaťom pochádzajúcim z predmetného manželstva, vykonáva zároveň osobnú starostlivosť o toto maloleté dieťa a podľa svojich možností a schopností sa podieľa aj na úhrade nákladov spojených s bývaním v predmetnej spoločnej nehnuteľnosti. Navrhovateľka pracuje a má záujem nájsť si lepšie platenú prácu, o čom svedčí aj skutočnosť, že je riadne evidovaná ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce. Jej možnosti uplatniť sa na trhu práce sú však čiastočne obmedzené, pretože svoj pracovný čas musí čiastočne prispôbiť aj skutočnosti, že zabezpečuje starostlivosť o maloleté dieťa sama. Pokiaľ ide o samotnú výšku príspevku na výživu rozvedeného manžela, súd návrhu navrhovateľky nevyhovel a odporcu zaviazal prispievať na jej výživu sumou vo výške 40,- eur mesačne, ktorú sumu súd považoval za primeranú schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom odporcu. Z uvedených dôvodov súd preto návrh navrhovateľky vo zvyšnej časti, t. j. v sume 160,- eur zamietol. Keďže súd zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky od 01.10.2011, vzniklo tak odporcovi za čas od 01.10.2011 do 31.05.2012 zročné výživné vo výške 320,- eur (8 mesiacov x 40,- eur), ktorú sumu súd

povolil odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 50,- eur mesačne tak ako bežné výživné a to pod následkami straty výhody splátok v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p.

Vzhľadom na to, že navrhovateľka je v tomto konaní od platenia súdneho poplatku oslobodená a súd jej návrhu čiastočne vyhovel, je povinný jeho pomernú časť zaplatiť odporca. Výška súdneho poplatku podľa Sadzobníka súdnych poplatkov, položky 8 písm. a) predstavuje sumu 28,80 eura. Keďže navrhovateľka bola úspešná len v pomere 1/5 svojho návrhu, zaviazal súd odporcu zaplatiť súdny poplatok v tejto výške a teda v sume 5,76 eura.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.